

УДК 621.37

АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ, ЯК ОНТОЛОГІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТА МОДЕРНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВИ

Студент О.О. Дзюба

Науковий керівник професор М.А. Зенкін

Київський національний університет технологій та дизайну

***Ключові слова:** альтернативні джерела енергії, інноваційна діяльність, економіка України, модернізація національної економіки.*

Перетворення України на високорозвинену державу передбачає зміну економічного курсу країни, для чого необхідно, щоб держава на якісно новій основі посилила свою економічну функцію та реалізувала крупномасштабні заходи щодо забезпечення модернізації економіки. Країна не має іншого виходу, крім модернізації та радикального підвищення ефективності національної економіки, Успішна модернізація економіки є запорукою динамічного та демократичного розвитку країни, який повинен привести до скорочення відставання України від розвинутих країн світу та закласти підвалини до постійного оновлення економіки в майбутньому.

В Україні слід будувати державну політику інноваційного розвитку економіки, спираючись на зазначені напрями, проте необхідно враховувати і національні особливості економічної системи та проблеми, які постали на сьогодні перед суспільством. Державна інноваційна політика має спрямовуватися на вдосконалення механізмів та інструментів стимулювання інноваційно-технологічного оновлення підприємств, розвиток інноваційної інфраструктури, підвищення ефективності взаємодії науки й виробництва [1].

Через високий рівень енергозатратності в Україні, деформовану структуру виробництва та енергоспоживання, використання зношених виробничих фондів енергетики, повільне впровадження енергозберігаючих технологій спостерігається значна енергоємність валового внутрішнього продукту, тобто рівень витрат паливно-енергетичних ресурсів є значним. Така ситуація знижує і, загалом, обмежує конкурентоспроможність виробництв і стає важким тягарем для економіки. Тому сьогодні для України актуальним є питання підвищення енергоефективності та зменшення енергозатратності підприємств.

Програма дій України у сфері енергозбереження та енергоефективності поступово наближається до програми дій країн ЄС. Для ЄС основними завданнями у цій сфері є зниження енергопостачання до 13%, доведення частки відновних джерел енергії до 20 %, зменшення викидів вуглецю на 20 %. В Україні за рахунок збільшення частки відновних джерел енергії у загальній структурі виробництва енергії, зменшиться кількість викидів вуглекислого газу, що буде мати позитивний вплив на навколишнє середовище.

Велику роль у реалізації програми енергозбереження займає фінансування. Зважаючи на важку економічну ситуацію в Україні, дефіцит бюджету, доцільніше було б зменшити державні інвестиції до 5-10% за рахунок збільшення інвестицій, наданих комерційними компаніями. Звичайно, для цього державі необхідно створити привабливий інвестиційний клімат [2].

Сьогодні частка використання альтернативних джерел енергії у загальному обсягу виробництва енергії у світі ще не є значною, але їх потенціал на кілька порядків перевищує рівень світового споживання паливно-енергетичних ресурсів. Темпи зростання обсягів виробництва альтернативної енергії також значно перевищують аналогічні для традиційних видів енергії.

Альтернативна енергетика покликана сприяти вирішенню, передусім, двох важливих проблем – енергоефективності та екологічної безпеки, які є ключовими для України. Процес модернізації регіональної та національної економіки значною мірою може активізувати розвиток альтернативної енергетики, забезпечити дотримання принципів сталого розвитку та високих світових екологічних стандартів господарської діяльності. Загальний потенціал використання альтернативних джерел енергії в Україні до 2030 р. оцінюється приблизно в 25 ТВт·год електроенергії на базі відновлювальних джерел енергії і близько 2 млн. т біопалив.

Напрямок стратегічного розвитку альтернативної енергетики у країні має відповідати основним принципам Європейського співтовариства в області енергетики, відображеним у Зеленій книзі «Європейська стратегія постійної, конкурентоспроможної та безпечної енергетики», зокрема, вибору курсу на розширення використання відновлюваних джерел енергії. За прогнозами цільовий показник сукупної потужності нетрадиційної й відновлюваної енергетики в Україні до 2030 р. складе не менше 10% від установленної потужності.

Невідкладним кроком у напрямку покращення енергетичної ситуації України, зменшення її енергозалежності, повинна стати усебічна підтримка держави розвитку та впровадження альтернативних енергетичних установок у регіонах з найвищими показниками економічної доцільності. Цього можливо досягнути шляхом виконання наступних дій:

- удосконалення низки існуючих законодавчих актів щодо відновлювальних джерел енергії, які б сприяли підвищенню економічної ефективності виробництва альтернативної енергії;
- розробка інвестиційних проектів з метою залучення додаткових вкладень в дану галузь;
- надання гарантій державою виробникам «чистої» енергії щодо її купівлі за фіксованими тарифами;
- забезпечення рівня енергетичної безпеки України завдяки модернізації мережі існуючих енергетичних установок, підвищення рівня їх надійності та безперебійності роботи;
- інформування населення України щодо перспективності використання нетрадиційних джерел енергії, необхідності збереження довкілля та зменшення викидів парникових газів в атмосферу від спалювання традиційних видів палива [3].

Можемо зробити висновок, що використання альтернативних джерел енергії є невід’ємною частиною покращення національної та регіональної економіки країни. Тому розробка такої системи управління альтернативними джерелами енергії, їх метрологічного забезпечення є актуальною науковою та практичною задачею для досягнення розвитку і стабільності кожної держави.

ЛІТЕРАТУРА

1. Тирусъ, Б.Ю. Стратегічні напрямки модернізації економіки на державному рівні / Б.Ю. Тирусъ // Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. пр. – X. : Вид-во ХарРІ НАДУ "Магістр", 2014. – № 2 (46). – 320 с. – с. 80-88.
2. Бойчук, Н.Я. Проблеми енергозбереження та підвищення енергоефективності економіки України / Н.Я. Бойчук, М.М. Острянюк // Сучасні проблеми економіки та підприємство: Збірник наукових праць. – Випуск 19. – Київ: ІВЦ Видавництво «Політехніка»; 2017. – 252 с. – с. 25-34.
3. Матвійчук, Л.Ю. Економічна доцільність використання альтернативних джерел енергії / Л.Ю. Матвійчук, Б.П. Герасимчук // Економічний форум: зб. наук. пр. – Л. : Вид-во Луцький національний технічний університет, 2013. – № 4. – 250 с. – с. 25-29.